

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 06/02/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1151

“NGOÀI PHẬT PHÁP RA CHỈ CÓ THỂ TRỊ NGỌN, KHÔNG THỂ TRỊ GỐC”

Hòa Thượng nói: “**Chỉ có Phật pháp giúp được chúng ta trị ngọn**”. “**Trị gốc**” là giúp chúng ta có thể liễu thoát sinh tử, vượt thoát luân hồi. “**Trị ngọn**” là giúp chúng ta sống đời sống an vui, không bệnh khổ trong đời hiện tại. Nhiều người tu học một thời gian thì họ thoái tâm, họ cho rằng pháp nào giúp người khác không bệnh khổ thì pháp đó linh nghiệm. Quy luật Sinh – Lão – Bệnh – Khổ là cái khổ chắc thật. Chúng ta mang thân thể sinh lý, thân tứ đại, thân thể chúng ta hợp thành từ đất, nước, gió, lửa nên chúng ta không thể thoát khỏi cái khổ này. Thân chúng ta có bệnh do ba nguyên nhân: do nghiệp chướng chúng ta đã tạo từ nhiều đời, do oan gia trái chủ và do thân sinh lý. Bệnh do thân sinh lý là do chúng ta ăn uống, sinh hoạt không phù hợp. Nếu chúng ta ngoài 40 tuổi, chúng ta ăn nhiều vào buổi chiều thì chúng ta sẽ cảm thấy khó tiêu.

Hôm qua, có một số người tìm gặp tôi, họ nói họ muốn gia nhập hệ thống Khai – Minh – Đức. Họ là người của một tông phái nhưng tông phái đó không được quốc gia công nhận. Tôi nói, tôi là người học Phật nhưng khi tôi làm giáo dục tôi không nói đến tôn giáo, tín ngưỡng của cá nhân. Sau khi nói chuyện về giáo dục thì họ lại muốn truyền đạo cho tôi. Họ khuyên tôi luyện pháp giống họ để tôi có thể được trường sinh bất lão, không có bệnh. Họ không tách biệt được giữa giáo dục và tôn giáo. Các tôn giáo khác chỉ giúp chúng ta an lạc, không bệnh khổ nhất thời. Người thế gian chỉ cần có được một chút an lạc nhất thời mà họ không nhìn thấy cái khổ dài lâu.

Hòa Thượng nói: “**Pháp của các tôn giáo khác chỉ có thể trị ngọn, không thể trị gốc. Pháp của họ chỉ giúp bạn thuyên giảm bệnh khổ một thời gian nhưng sau đó bệnh khổ vẫn khởi. Pháp đó không phải là phương pháp cứu cánh, không thể trị được gốc**”. Nếu pháp của họ có thể giúp người trường sinh bất lão thì họ có nhìn thấy ông tổ của pháp đó sống lâu hơn trăm tuổi không?. Nhiều người rất dại khờ nên họ bị lừa. Phật nói rõ, Sinh – Lão – Bệnh – Tử

là định luật không ai có thể thay đổi. Trong tứ diệu đế nói rõ nguyên nhân của khổ, cách đối trị, cách vượt qua cái khổ. Phật pháp chân thật là pháp viên mãn.

Hòa Thượng nói: **“Một số tôn giáo cũng có thể giúp con người được sinh thiên làm thiên nhân. Chúng ta được lên trời làm Thiên nhân thì chúng ta có phước báu rất lớn, tuổi thọ dài lâu nhưng chúng ta vẫn không thoát được sinh tử. Khi phước báu hết thì chúng ta vẫn đọa lạc”**. Chúng ta sinh về trời thì chúng ta cũng không thể vĩnh sinh. Chúng ta làm Thiên nhân nhưng khi phước báu hết thì chúng ta vẫn đọa lạc. Tín tâm của chúng ta rất *“mong manh, dễ vỡ”* nên chúng ta phải cẩn trọng.

Sáng nay, có người gọi điện cho tôi, họ mời tôi ra nước ngoài để giảng về pháp môn niệm Phật. Ngày trước tôi có qua đó giảng nhưng hiện tại, mọi người đã bỏ ăn chay, niệm Phật. Chúng ta chưa hiểu thấu đáo nên chúng ta không trân trọng nhân duyên được gặp Phật pháp, đây là nhân duyên: **“Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ”**. Nhân duyên trăm ngàn muốn kiếp khó được gặp. Chúng ta không hiểu nên chúng ta dễ dàng đánh đổi. Chúng ta không tin pháp môn giúp chúng ta chân thật vĩnh sinh mà chúng ta tin pháp giúp chúng ta được khỏe mạnh nhất thời.

Chúng ta mang thân tứ đại, nhỏ như thân xác của chúng ta thì phải tuân theo Sinh – Lão – Bệnh – Tử. Lớn như trái đất cũng phải theo quy luật Thành – Trụ - Hoại – Không. Nhiều người chỉ chú trọng để có đời sống an lạc mà không chú trọng khắc chế tập khí, phiền não của chính mình. Họ muốn tu pháp nào mà họ không cần bỏ đi *“tham, sân, si, mạn”*, *“tự tư tự lợi”*, vẫn được thỏa mãn *“năm dục sáu trần”*.

Hòa Thượng nói: **“Dù chúng ta sinh lên cõi trời cao nhất là phi phi tướng sứ, thọ mạng của chúng ta dài đến tám vạn đại kiếp, tuổi thọ dài nhưng cũng là có con số, tám vạn đại kiếp rồi sẽ đi qua. Khi thời gian của chúng ta hết thì chúng ta vẫn phải luân hồi sáu cõi. Tất cả pháp Phật nói ra đều là phương thuốc để điều trị tập khí của chúng ta. Tâm bệnh của chúng sanh chính là tập khí, phiền não, sinh tử luân hồi. Đây là đại khổ. Đại khổ này chỉ có Phật pháp có thể giúp chúng ta trị tận gốc”**. Phật pháp bảo chúng ta phải thọ tam quy, trì ngũ giới, quay trở về Giác – Chánh – Tịnh, không *“sát, đạo, dâm vọng”*. Người theo các tông phái chỉ cần làm theo lời của giáo chủ của họ. Các tông phái không được quốc gia thừa nhận thì chúng ta không nên tiếp cận. Có những người lên lút truyền đạo, khuyên người khác tin theo giáo phái của họ, hành động này trong Phật pháp gọi là trộm cắp.

Khi mọi người hỏi Hòa Thượng, họ có thể đi kinh hành trên phố không, Hòa Thượng nói: *“Các vị làm như vậy là phạm pháp, ảnh hưởng đến người khác”*. Có những người từng niệm Phật nhiều năm, từng dẫn trợ niệm nhưng họ vẫn bỏ pháp môn niệm Phật. Họ không hiểu những điều Phật dạy, nhiều người học Phật chỉ cầu bình an, mạnh giỏi, tai qua, nạn khỏi. Chúng ta học Phật là để đối trị tập khí, phiền não, vượt sinh tử, thoát luân hồi. Có người anh kết nghĩa gọi điện cho tôi, họ nói họ có cơ hội làm ăn rất tốt. Tôi từ chối, tôi nói nếu có người mời tôi đi nhặt vàng thì tôi cũng không quan tâm.

Chỉ có Phật pháp dạy chúng ta đối trị tập khí phiền não, cắt đi gốc của khổ đau. Tâm tham dẫn chúng ta vào cõi Ngạ Quỷ, tâm sân dẫn chúng ta vào cõi Địa Ngục, tâm si dẫn chúng ta vào cõi Súc Sanh. Chúng ta học Phật, chúng ta không hiểu thấu đáo lời Phật dạy thì chúng ta dễ dàng buông bỏ. Trước đây, tôi học Phật nhưng tôi không hiểu thấu đáo nên tôi cũng bị thoái tâm. Khi tôi gặp được pháp của Hòa Thượng, dịch đĩa Ngài giảng, tôi dần dần thâm thấu và hiểu được.

Hòa Thượng nói: *“Các Tông phái chỉ giúp chúng ta nhất thời, không thể cứu khổ chúng ta dài lâu. Chỉ có Phật dạy chúng ta cách liễu thoát sinh tử, ra khỏi luân hồi, giúp chúng ta đạt được vĩnh sinh chân thật. Đây là danh đúng với thật!”*. Phật dạy chúng ta khắc chế tập khí, phiền não của chính mình. Hòa Thượng rất tự tại, có người hỏi Hòa Thượng, sao Ngài lúc nào cũng cười rất tươi. Hòa Thượng từ năm 36 tuổi đã tam bát quán: *“Không quản tiền, không quản việc, không quản người”*. Người thế gian cho rằng có tiền tài, địa vị cao thì họ sẽ hạnh phúc nhưng đó là cách hiểu sai, càng có nhiều tiền tài, địa vị thì họ càng có nhiều lo toan. Người *“Nhất vô sở hữu”*, không có quyền sở hữu mới có thể tự tại. Bà Hứa Triết nói, sứ mạng của bà đến thế gian là để phục vụ người khác. Hòa Thượng Tịnh Không đến thế gian cũng là để tận tâm tận lực phục vụ Phật pháp và chúng sanh. Ngài đến và đi như một lữ khách không vương bận. Ngài chỉ có thân cát bụi, không có quyền sở hữu nên Ngài không phải viết di chúc.

Hôm qua, có người hàng xóm đến thăm tôi, họ rất ngạc nhiên vì trong vườn hoa trái mọc rất xanh tốt. Tôi nói với họ, giàn mướp đang ra trái để tôi mang tặng người khác. Phật dạy chúng ta bố thí bằng tâm *“vô duyên đại từ”*. Lòng từ không có nguyên nhân. Phật dạy chúng ta bố thí tam luân không tịch: *“Không thấy người nhận, không thấy người cho và không thấy vật cho đi”*. Một số tông phái dạy người làm từ thiện nhưng họ làm từ thiện có điều kiện. Họ làm việc tốt nhưng việc tốt đó có điều kiện, người được giúp phải theo tông phái của họ. Hòa

Thượng nói: “***Việc tốt cần làm nên làm không công, không đức***”. Tinh thần của nhà Phật là: “***Vị tha vô ngã***”. Vì người không có cái ta, cái của ta.

Chúng ta đang làm việc lợi ích chúng sanh để mọi người được tiếp cận những điều tốt đẹp, có cuộc sống hạnh phúc. Hòa Thượng đi giảng dạy khắp nơi trên thế giới nhưng Ngài không có đệ tử, khi có người nói muốn quy y với Ngài thì Ngài nói: “*Tôi đại diện cho Mười phương tăng, các vị quy y với Mười phương Phật, mười phương pháp, mười phương Tăng chứ không phải quy y với Tịnh Không tôi!*”. Tinh thần của người học Phật chân chính là như vậy! Chúng ta làm việc chân thật lợi ích chúng sanh nhưng chúng ta không vương bận trong tâm, không cần người khác đền đáp.

Trong “***Kệ Khai Kinh***” nói nhân duyên gặp Phật pháp là nhân duyên: “***Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ***”. Phật pháp không dễ gặp, chúng ta được gặp rồi thì chúng ta phải trân trọng. Chúng ta có tinh thần “*vị tha vô ngã*” thì chúng ta sẽ rất tự tại, an vui, chúng ta làm nhưng không có mệt mỏi. Chúng ta có “*cái ta*” thì chúng ta sẽ mệt. Hai người công nhân, một người vừa làm vừa chờ cho hết giờ và một người làm việc hăng say vậy thì người chờ hết giờ sẽ rất mệt mỏi, người tận tâm tận lực làm việc thì họ sẽ không cảm thấy mệt. Người mang tinh thần vị tha, vô ngã của nhà Phật thì họ sẽ không có phiền não, mệt mỏi. Chúng ta có “*ta*” thì chúng ta sẽ có “*danh vọng lợi dưỡng*”, có tham, sân, si, mạn. Tinh thần của nhà Phật là: “***Giáo nhân bất quyên***”. Dạy người không biết mệt mỏi. Hòa Thượng nói: “***Chỉ có Phật pháp giúp chúng ta trị gốc***”. Chỉ có Phật pháp giúp chúng ta đối trị tập khí xấu ác của chính mình, vượt thoát sinh tử, luân hồi.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!